

Veterinární péče o štěně

Rostoucí štěně potřebuje všestrannou péči chovatele. Znamená to nejen mu zajistit dostatečný přívod látek, ze kterých může "vybudovat" své rostoucí tělíčko, ale také zajistit mu optimální zdravotní péči. K této zdravotní péči počítáme především **odčervení** a **očkování**.

Z hlediska **začervení** mohou být štěňata nakažena již matkou, ostatními štěňaty nebo psy, mohou se také nakazit prostřednictvím mezihostitelů. Pro názornost si osvětlíme vývojový cyklus škrkavek, což jsou nejčastější parazité štěňat. Koloběh začíná ve střevě, kde žijí dospělci (samci i samice), kteří se zde páří, samice po páření vylučují vajíčka. Tato vajíčka jsou mikroskopických rozměrů (okem neviditelná), odcházejí s trusem matky a uvolňují se z trusu do okolního prostředí, kde vydrží poměrně dlouhou dobu infekční (několik let). Pokud pes přijme tato vajíčka s potravou (stačí když sežere něco se země, kde dříve byl trus), v žaludku se rozpadne jejich obal, uvolní se larva (opět mikroskopických rozměrů), která migruje v těle. Některé larvy se dostávají přes játra do plic, jsou vykašlány a pak znova polknuty, po tomto polknutí ve střevě pohlavně dospívají, páří se, a celý cyklus se opakuje. Ne všechny larvy samozřejmě doputují do plic, některé zůstávají ve svalovině a vnitřních orgánech. U březí feny se tedy mohou dostat přes placentu přímo do těla plodů a nakazit tyto plody (tzv. transplacentární přenos), štěně se pak se škrkavkami už "narodí". Stejně tak se mohou larvy škrkavek uvolňovat do mateřského mléka (tzv. laktogenní přenos), což je druhá významná cesta nakažení štěňat. Štěně se ale může samozřejmě nakazit také tím, že přijme vajíčko škrkavky s potravou, např. olíznutím kůže matky potřísněné trusem, (tzv. perorální přenos).

Z vývojového cyklu je zřejmé, že **odčervení** štěňat je nutno začít provádět brzy po narození a opakovat ho. Také je zřejmá nutnost odčervovat matku – pokud bude řádně odčervena, omezí se riziko nakažení štěňat přes placentu, mateřským mlékem i perorální cestou. Podle zvoleného preparátu se štěňata po narození začínají odčervovat od 2.–3. týdne, odčervení se pak pravidelně opakuje v intervalu 2–3 týdny. Odčervovacích prostředků je na našem trhu dostatek. Všechny se prodávají pouze u veterinárních lékařů nebo na předpis veterinárního lékaře.

Druhou důležitou součástí zdravotní péče je **očkování** (vakcinace). Je třeba říct, že není stanoveno jednotné očkovací schéma. Očkovací schéma má určit veterinární lékař, který by měl před jeho určením znát alespoň základní informace o chovu, matce a štěňatech. Musí vědět alespoň tyto základní údaje: zda byla matka očkovaná (kdy, jakou vakcínou), kolikrát měla fenka štěňata, kolik bylo štěňat, jak dlouho trval porod, zda má matka dostatek mateřského mléka, zda se jedná chov velký nebo malý, zda v chovu už někdy propuklo onemocnění štěňat, popř. jak toto onemocnění vypadalo. Podle těchto základních údajů veterinární lékař vybere optimální očkovací schéma pro konkrétní vrh. Stanoví také optimální dobu vakcinace, vybere vhodný druh vakcíny. Téměř vždy se jedná o vakcíny kombinované (zajišťují ochranu proti několika onemocněním). Je dobré, pokud štěňata odcházejí k novému majiteli již naočkovaná. Závěrem je třeba zdůraznit, že nestačí jedno očkování, štěně se musí přeočkovat, někdy i vícekrát (dle stanoveného očkovacího schématu), což je dobré zdůraznit budoucímu majiteli.